

DE POSTRIJDER

Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLEE, uitgever en eigenaar van dit blad.
De Postrijder verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, groote Markt n° 37-39, te Tongeren.

DER PROVINCIE LIMBURG

ABONNEMENT

Drie maal per week 6 franks per jaar.

Twee " " 5 " " "

Een " " 4 " " "

Een blad afzonderlijk 10 centiemen.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen 15 centiemen per drukregel.
Reclamen, vermissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad: 1 fr. den drukregel.

De personen die een abonnement nemen aan den Postrijder voor het jaar 1888, zullen het blad kosteloos ontvangen van den dag hunner inschrijving tot den eersten januari aanstaande.

TONGEREN, DEN 8 DECEMBER.

De Kamer.

Bij het begin der zitting van gisteren ontwikkelt M. Neujean zijne interpellatie betrekkelijk het oorlogsmaterieel der nieuwe Maasforten.

Hij zegt dat de regering had doen hopen dat dit materieel ter levering zou gevraagd worden aan de nationale nijverheid.

Het liberaal ministerie had beloften gedaan, welke door het katholieke kabinet hernieuwd werden, en nu is er sprake van de kanonnen en de koepels voor de nieuwe forten in den vreemde te vragen.

M. Neujean acht dat zulks op nationaal oogpunt een fout is.

Duitschland, zegt hij, zal ons niet zijn beste waar ter hand stellen, en de belgische nijverheid is, volgens de profeemingen die plaats hadden, genog op de hoogte om dit materieel te leveren.

M. Neujean vervolgt de ontwikkeling dezer interpellatie, die zeer langdurig is.

M. Pontus, minister van oorlog, antwoordt dat al de mogelijke maatregelen, geschikt om de nationale nijverheid te begunstigen, zullen genomen worden.

De geweren, de koepels en al de kanonnen welke ten laide kunnen vervaardigd worden, zullen aan de belgische nijverheid gevraagd worden.

Slechts de weinige stukken welke de belgische nijverheid niet zal kunnen leveren zullen in den vreemde gekocht worden.

Volgens wij vernemen zullen heel waarschijnlijk, in de zitting van heden donderdag de wijzigingen aan de gemeente en provinciale wet definitief gestemd worden.

De bureelen van weldadigheid

Het is ied-reen genoeg bekend hoe schandelijk en wraakroepend de liberale bureelen van weldadigheid met het katholieke geld van den arme ontspringen.

Wie iets trekken wil, bij moge zoo arm zijn als de straat, bij moge ziek of stervend zijn, wordt zonder genade aan de deur gezet, indien hij er niet in toestemt zijne kinderen in de scholen zonder God te laten vergoeten.

Sinds jaren zijn wij getuigen geweest van die wreede vervolging; men liet de armen liever van armoede vergaan dan hun een enkel broodje — waar ze recht toe hadden — zonder voorwaarde, toe te steken; en die voorwaarde was overal de zelfde: « U kinderen naar de gezenschool of honger lijdjen. »

Vele werklieden en behoeftigen — wij zeggen het ter hunner eer, en God zal ze loonen — hebben heldhaftig aan de bekoering wederstaan en de beulen van weldadigheid den rug gekeerd. Zij hebben liever gebrek geleden dan de zielen hunner kinderen te verkoopen.

Welm de wet voorgesteld door M. Woeste gaat daar eene groote verandering aan toe brengen. Zij wil den armen maar vrij maken, met aan de bureelen van Weldadigheid volstrekt te verbieden, onderscheid te maken tusschen katholieke en liberale kinderen.

Maar zal de beulenstiel daarom ophouden? Zullen de arme menschen voortaan allemaal onpartijdig bedeeld worden? Zoo wil het de nieuwe wet; doch wij weten te goed met wat goeds wij te doen hebben om niet te denken dat deze nieuwe zoowel als de oude wet niet verdraaid en over het hoofd zal gezien worden.

Denkt daarom niet, arme menschen, dat ze voor u nuttelos zal wezen; neen, indien men u nog onderstand weigert omdat gy katholiek zijt, spreektdadelijk het recht aan, en uw verwoelgers zullen op hunne plaats gezet worden. De wet-Woeste zal onder dit opzicht stellig zijn en onoverbidlijk voor de beulen der armen en behoeftigen.

• Was meer dan tijd dat de katholieken de belangen der armen op zich namen; want de wreedheid van sommige bureelen kende noch paal noch perk meer. Zie er hier nog een welsprekend staaltje van.

De Gemeente-Raad van Charleroi had van over lang allen onderstand geweigerd aan de ouders wier kinderen naar de katholieke scholen gingen. Zekere leden van 't Armbestuur, die nog een greintje mededoogen in 't hart hadden, waren getroffen geworden door den nijpenden nood van eenige katholieke huisgezinnen, en hadden hun wat onderstand verleend. Nu wat is er gebeurd?

Een lid van 't Schepenen-College heeft zich tegen die mededoogendheid durven verzetten. In vollen Raad heeft die onmensch gezegd, dat het Bureau van Weldadigheid ten strengste verplicht is te zorgen dat er geene huisgezinnen onderstand ontvangen dan die werklieden wie naar de gemeentelijke of onzijdige school gaan. Is dat wreed genoeg?

En dan voegde hij nog verraderlijk bij, dat zulke giften, gedaan aan lieden die er geen recht toe hebben (!), de oorzaak kunnen zijn dat de kas ontijdig leeg zou wezen.

Wreedheid bij schijnheiligheid!

En zulke maanen durven met opgebeven hoofd door de straat gaan.

L'indicateur des chemins de fer pour le mois de décembre (service d'hiver) est en vente à Tongres chez M. COLLEE, libraire, Grand-Place, 37 et 39. Prix 25 centimes.

Op de markt van Tongeren van woensdag waren te koop gesteld: 146 koeien, 30 kalveren, 48 schapen, 317 vette varkens, 355 baggen, 124 loopers.

BINNENLAND

Er zijn te Jumet maatregelen genomen om de hernieuwing der plunderingstoeuelen van maart 1886 te voorkomen. Op de kosten der provincie zal, in die gemeente, eene gendarmeriekazerne gebouwd worden, die niet minder zal kosten dan twee-honderd-vijftig duizend tot drie-honderd duizend frank. In die gendarmerie zullen manschappen genoeg kunnen gehuisvest worden om alle poging tot wanordelikheden te kunnen onderdrukken, in afwachting van de komst van het leger.

— Den 30 november stapten twee jufvrouwen in het Hotel des Etrangers af en betrokken eene kamer, welke zij in gebruik hielden tot verleden zaterdag. Toen verlieten zij het huis. De hotelhouder, die eenige ogenblikken na haar vertrek in de kamer kwam, vond op de tafel eenen brief liggen, waarin gemeld werd dat de twee jufvrouwen, Maria en Louisa D. Parys verlaten hadden, om zich te Brussel te komen zelfmoorden. De ene kan volgens schatting 50, en andere 20 jaar oud zijn. Men heeft sedert toen niets meer van hen gehoord.

— Mre R., van Gent, was naar Brussel gegaan voor zaken, en nam de gelegenheid te baat om eenige aankopen van St Nikolais te doen; zij had zondag morgen reeds verscheidene bazars der Nieuwstraat bezocht, wanneer zij op eens gewaar werd dat haar cabas, die 40,000 fr. waarde hield, verdwenen was.

Zij ging in al de bazars die zij bezocht had en in den Nationalen Bazar, overhandigde de eigenaar aan Mre R. den cabas. Zij had hem aldaar vergeten. Zij heeft 40 frank gegeven om onder de bedienden te verdeelen.

— De Etsaet meldt dat de heer Devolder, aan al de prefecten van de athenensin het vlaamsche land heeft laten weten dat zij de wet van den 15 juni 1885, betreffende het gebruik der nederlandsche taal moeten streng nakomen. De minister zal maatregelen nemen tegen degenen die daaraan niet zullen voldoen.

— Hoe men soms de nieuwstijdingen schrijft in den vreemde: Men weet dat M. Cornesse, van Maeseyck verleden week schielijk eene erge onpasselijkheid gekregen heeft: welnu in een Duitsch nieuwsblad staat er te lezen: « Men meldt ons uit Cornesse, dat M. Maeseyck plotseling ziek geworden is. »

— Verleden week had een droevig voorval plaats op de Vaart te Leuven.

Vrouw Ph. Carleer, echtgenote van M. J. Hendrickx, herbergier op de Vaart, was den kelder afgestaan, daar zij op een houten trap moest staan om iets van eenen hang te nemen, verschoof dien trap bij ongeluk en de ongelukkige viel met het hoofd op den steenen vloer van den kelder.

Daar zij niet naar boven kwam en men eene gekerm in den kelder hoorde, snelde men er naartoe en vond het slachtoffer daar gansch bebloed liggen.

Aanstands werd den geneesheer en den priester geroepen, maar helaas twee uren daarna overleed de ongelukkige.

Zij laat nog vijf jonge kinderen achter.

— EEN ROOVERSJELOO — Verleden week werden eenige werklieden van M. Peeters, maalder te Leuven, gelast erwig werk te gaan verrichten in het ledig staande gebouw « den ijzer moln » op den Tervuurschen Boulevard, toen zij niet weinig verwonderd waren daar eenen kerel te vinden die er rustig zijn noemal aan 't gereed maken was.

Men vroeg hem wat hij daar verrichte en hoe hij stont genoeg was er zijne schuilplaats te hebben.

Op zijne beurt vroeg de bewoner van den moln aan de werklieden wie hun de toelating gaf hem aldus te komen storen.

De politie werd terstond verwittigd en bevond weldra dat die man daar gansch gehuisvest was. Zijne slaapkamer bestond in een der groote buizen die eertijds dienden voor een stoommachien, zijn bed was samengesteld uit oude matrassen en tapijten. Men vond er van alle soorten van mondbehoeften.

De kerel werd aangehouden en naar het politie-bureau gebracht, waar men bestadigde dat het een gevaarlijk kerel was. Zoals men vertelt was dat gebouwen sinds lang de schuilplaats van eene gansche dievenbende.

Men zegt ook dat het die bende was die sinds eenigen tijd zich plichtig maakte aan de talrijke nachtelijke diefstallen waarvan men in Leuven hoorde.

— BONNETEERS. — De heer X., student der brusselsche hoogeschool, ging op 6 november naar de paardenkoers van Vorst. Hij was opgepoest als een echt fisken, droeg eene gouden horlogie, gouden ketting, gouden ring en had daarenboven twee blinkende vijffrankstukken in den

zak. Hij kon dus uitpakken, misschien wedden (want hij zou wel bookmakers zien) en zijnen schat verdrie- of vervierdubbelen.

Op het koersplein werd hij aangesproken door twee mannen, die ongetwijfeld bookmakers moesten zijn, want men sprak reeds van kaartspelen. Nu, dat was ook een middel om te winnen. En waarom zou hij niet eens probeeren? Het eerste vijffrankstuk wist spoedig zijnen weg. Het werd weldra door de tweede gevolgd en toch was alle hoop op winst nog niet verdreven; die ring zou wel 20 frank waard zijn. Maar ook deze ging denzelfden weg op.

De horlogie met ketting? Bah! 't was misschien het redmiddel! Maar alweer *à la chaudière* en, eer de koersen begonnen, stond onze student daar met een gezicht als een geplukt kieken.

Wat zou papa zeggen? Thuis gekomen, vertelde hij dat hij in 't naar huis komen, door mannen met zwartgemaakte gezichten was aangevallen, afgevansteld en uitgeplunderd. De zaak was onwaarschijnlijk en werd nader onderzocht.

Weldra bleek het dat de voorgewende zwarte mannen niemand anders waren dan de *bonneteurs*, die hem wel is waar hadden uitgeplunderd, maar met zijne volle toestemming. De politie zocht en vond de kerels en veroordeelde den een tot een jaar en den andere tot negen maanden gevangenis.

— Het ministerie gaf de militaire pensioenen verhoogd; het ontwerp werd reeds gered gemaakt.

De *Ami de l'Ordre* meent te weten dat de jaarwedde der mindere bedienden van den ijzeren weg ook zullen vermeerderd worden.

— Wij zijn maar pas den winter in, en 't is reeds niet meer dan van nachtelijke dielstallen dat men hoort; hier en daar ook heelt men in kerken gestolen. Wij kunnen met deze gelegenheid de personen die het aangaat niet dringend genoeg aanzetten om te zorgen dat er niets van waarde in de kerken onder het bereik der dieven gelaten worde, en de buitenhulden om op 't veld geene ploegkouters te laten, waarvan de dieven veelal zich bedienen om de kerkdeuren open te breken.

— J. De Smedt, getrouwd en vader van familie, briedrijder bij het postbureau van Dendermonde, had vrijdag morgen het bureau verlaten met omtrent 1065 kwittancien of effecten die hij moest ontvangen, en een gechargeerden brief van 292 fr. loewel, maar men zegt, om 2 ure 's namiddags te Dendermonde gezien, was De Smedt in het postbureau niet meer teruggekeerd.

Zaterdag morgen, rond 10 ure, kwam Van den Bossche, van St-Gillis, in het postbureau, met de muts, de meerschuijnen pijp en de portefeuille van eenen postbediende, zeggende dat hij dit alles gevonden had op den Trangel, op ongeveer 500 meters van de brug van Oudegem. Muts en pijp dreeven op het water en de portefeuille lag op de afhelling, zowat eenen voet van het water.

Na onderzoek bevond men dat de portefeuille nog eenige brieven inhield, doch de kwittancien waren er uit verdwenen, alsook de inhoud van den gechargeerden brief, waarvan alleen de opengegeheerde omslag nog bewaard was.

Men verliest zich in gissingen nopens deze geheimvolle zaak. Zeggen wij alleenlijk dat het parket zich zijner met het onderzoek bezighoudt.

NADERE BIJZONDERHEDEN: Het lijk van J. De Smedt is zondag opgevischt in den Dender, op het grondgebied der gemeente St-Gillis, tusschen Dendermonde en Oudegem. Uit de lijkschouwing blijkt dat men met eene zelfmoord te doen heeft.

Geen sporen van geweld zijn op het lijk ontdekt. Doch het geld, dat de vermoorde den vrijdag ontvangen had, benevens de som van 272 fr. die uit eenen gechargeerden brief is verdwenen, zijn niet teruggevonden.

Eenige tijd geleden is De Smedt nogmaals verschillende dagen afwezig geweest. Bij zijne terugkomst heelt eene geneesheer vastgesteld dat hij leed aan koortsige ijehoofdigheid.

— HET DRAMA VAN STAMBURGEE. — De lijkeplechtigheid van den tweeden wildstrooper, Karel Baugois, heelt zaterdag plaats gehad, onder een ongehooften toeloop van volk.

De gendarmen hadden post gevat in de nabijheid van het huis van den jachtwachter Trechout, gereed tegen alle voorvallen. Gelukkig hebben geene nieuwe wanonders plaats gehad. De aandoening is groot in heel het kanton. Een derde wildstrooper is verdwenen sedert den nacht van het drama.

Het schijnt dat de wildstrooper van vier ure in het ronde in den nacht van zaterdag tot zondag in het bosch van Belleu moesten samenkomen. Van den armen kant zegt men dat talrijke gendarmen en boschwachters het bosch bezetten. Eene nieuwe botsing is dus waarschijnlijk en elk verwacht er zich aan.

De onrustwekkendste geruchten loopen. De wildstroopers verklaren voortdurend inloop dat men het bosch en het kasteel van prins de Ligne moet abranden. Men moet zich dus aan alles verwachten.

Er zijn zondag, op bevel van het parket van Doornik, twee wildstroopers mit de strek aangehouden er ter beschikking van den procureur des konings gesteld.

— Levasseur, te Parys, en de bestuurder van het koninklijk italiaansche statistische bureau Bodi, hebben met gebruikmaking van de jongste volkstellingen, reischbeschrijvingen, enz., zoo

nauwkeurig mogelijk nagegaan de grootte van den vlotte-inhoud en de bevolking der aarde. Zij zijn tot den uitslag gekomen, en dit is nu aan de fransche academie medegedeeld, dat de vijf werldeelven eene vlakke-inhoud hebben van 156 miljoen vierkante kilometers, en eene bevolking van een miljard en 483 miljoen zielen. Twee derde daarvan leven op eene ruimte van 11 miljoen vierkante kilometers, ongeveer 12 van de geheele oppervlakte. Op Europa (met uitsluiting van Rusland en Scandinavie) komen 243 miljoen, op India alleen 234 en op het eigenlijke China en Japan 450 miljoen.

• Tusschen een jong koppel. — Een jong koppel was aan 't praten over hunne gelukkige dagen.

— Zeg eens Allons, indien ik het ongeluk moest hebben van te sterven, zoudt gy nog hertrouwen?

— Hoe! wat denkt gy wel van mij, een keer is meer dan genog.

• Het vertrouwen. — Dezer dagen ging een meisje gansch alleen naar 't Stadhuis om ondertrouwen te doen.

Men vroeg haar waar haar toekomstende was.

— Mijne toekomstende? antwoordde zij, ik heb er geen; ik heb gedacht dat de stad alles leverde!

• Stemmen leo. — Mynheer tot zijnen knecht Als het heft voor mij zeg dat ik niet 't huis ben.

— Goed, mijnheer, antwoordde Ivo.

Geen twee seconden zijn verlopen of de huisbel klingelt, Ivo doet open.

— Is mijnheer te spreken? — Ja, maar hij heeft doen zeggen dat hij niet te huis is.

Politiek overzicht.

DE NIEUWE PRESIDENT.

De nieuwe president der fransche republiek, de heer Sadi Carnot, alhoewel zich veel gemak uitdrukkende, is geen schitterende redenaar. Onder zijne koelheid schuilt, volgens men beweert, eenige schuchterheid.

Zonder zijnen echt stijven gang zou de heer Sadi Carnot, die 50 jaar oud is, doch er ten hoogste 40 schijnt, in zijn uiterlijk aangenaam mogen genoemd worden. Hij is boven de middelmatige gestalte, eenigszins mager, draagt vollen baard en heeft gitzwarte oogen, rechten neus, levendigen blik. Om als een schoon man door te gaan, ontbrekt het hem enkel wat meer losheid, wat meer gemak in zijne houding.

CARNOT KORTWEG.

Het schijnt dat de president der Republiek, op verzoek van een groot getal leden der Nationale Vergadering, besloten heeft voortaan kortweg Carnot te heeten. Vroeger had hij zijnen voornaam Sadi bij zijnen familienaam gevoegd om alle verwarring te vermijden, daar zijn vader in den Senaat zeltde.

Thans dat Sadi Carnot gekozen is tot president der Republiek en biggevolg ophoudt deel te maken van het Parlement, bestaat er geen hoegenaamd bezwaar meer om dien voornaam weg te laten.

DE PRESIDENT EN ZIJN VADER.

De *Figaro* verhaalt het volgende voorval: De heer Sadi Carnot had na zijne kiezing de wijk genomen in de zaal, gezegd des Buttes. Op zijn gelaat lag eene uitdrukking van treurigheid, zijn blik was dien van iemand, welke droomt met open oogen.

Zonder dat er een woord was gesproken, zonder dat een enkel wezen hem stoorde, zat hij daar met een hart hetwelk propensief was door een angst dien hij nooit had gevoeld, terwijl zijne handen geschokt werden door een zenuwachtig trillen.

Eensklaps werd hij driftig omarmd, heen en weer geschud als eene speelput, omhelsd als een kind. Zijn grijze vader was onopgemerkt binnen gekomen, om hem te omhelzen.

Geen enkel woord ontsnapte in de eerste ogenblikken uit dit paar monden, maar na eenige minuten brak de vader dit stilzwijgen af met den uitroep:

« Wat vreugde voor mij, lief kind! »

En beiden staarden elkander lang, zeer lang aan, de zoon in de volle kracht der jaren, de grijsaard van 83 jaar, maar nog vlug en vol levenslust.

Toen volgde een langdurig onderhoud over hunne ontwerpen, hetwelk hiernede eindigde: « Gij zult met mij het Paleis van den Elysee bewonen. Ik wil u dicht bij mij hebben. »

En daar de vader na eenig tegenstribbelen eindelijk toegaf, had er onder hen beide eene wezenlijke uitbarsting van vreugde plaats.

De heer Carnot, vader van den nieuwen president der Republiek, onafzetbare senator, is de ouderdomsdeken dier vergadering. Zulks zal aanleiding geven tot eene meldenswaardige gebeurtenis. Bij de opening van den aanstaanden wetgevenden zitting, zal hem de eer te beurt vallen aan zijne collega's lezing te geven van het decreet, waardoor zijn zoon de zitting zal open verklaren.

HET FRANSCH PARLEMENT.

De fransche Kamer en Senaat zijn eergisteren dinsdag bijeen geweest, doch nauwelijks ver-